

**Suomen puheenjohtajuusohjelma
Pohjoismaiden neuvostossa 2012**

**Finlands ordförandeskapsprogram
i Nordiska rådet 2012**

**The Finnish Presidency Programme
for the Nordic Council 2012**

60

1952-2012

**Pohjoismaiden neuvosto 60 vuotta • Nordiska rådet 60 år
The Nordic Council 60 years**

YHDESSÄ RAJAESTEITÄ PURKAMAAN

Pohjoismaiden pääministerit esittelivät vuoden 2007 Punkaharjun kokouksessaan globalisaatioaloitteen, johon kaikki ovat suhtautuneet myönteisesti ja joka on viime vuosina poikanut joukon yhteisiä hankkeita. Siinä yhteydessä nousi esille myös kansalaisten vapaa liikkuvuus, joka katsottiin ensisijaisiin kuuluvaksi asiaksi.

Niin sanotuista rajaestekysymyksistä on sittemmin vähitellen tullut pohjoismaisen yhteistyön yhä keskeisempi osa. Hallitusten rajaestefoorumin mandaatti uusittiin vuosi sitten. Foorumi on nähnyt paljon vaivaa yrittäessään ratkoa niitä lukemattomia ongelmia, jotka liittyvät Pohjoismaiden lainsäädäntöjen suuriin ja pieniin eroavuuksiin. Suomen kannalta akuutti ongelma koskee sairauseläkkeitä. Yhä useampi Ruotsissa tai Norjassa työssä ollut suomalainen, joka joutuu sairauseläkkeelle, ei saa vastaavaa eläkettä Ruotsista tai Norjasta, vaan hänet määrätään työmarkkinarehabilitointiin Ruotsissa tai Norjassa. Lopputuloksena on, että toimeentulo jää usein riippuvaiseksi sosiaaliavustuksista. Eläkeyhtiöiden mukaan jo yli 70 prosenttia tapauksista on ristiriitaisia. Suomen tulisi pyrkiä kahdenväliseen sopimukseen Ruotsin kanssa. Myöhemmin ratkaisu voitaisiin ulottaa koskemaan koko Pohjolaa.

Erilaisia rajaesteitä tulee aina olemaan. Ne syntyvät yksinkertaisesti siitä, että on viisi tai kahdeksan demokratiaa, joilla on kullakin oma kansallinen ja demokraattinen lainsäädäntönsä. Tämä ei kuitenkaan saa estää kaikin voimin pyrkimästä siihen, että asukkaat eivät joudu väliinputoajiksi, kuten nyt tapahtuu aivan liian usein.

Mitä voimme tehdä?

- Parlamentaarikkojen ja ennen kaikkea Pohjoismaiden neuvoston jäsenten on jatkuvasti tuettava ja seurattava asioita ja huolehdittava siitä, että maiden ministeriöissä ja lainvalmisteluissa otetaan huomioon naapurimaiden lainsäädäntö ja että virkamiehille annetaan mahdollisuudet kehittää luovia ratkaisuja.
- Neuvoston istunnoissa on saatava nykyistä konkreettisempaa ja selvempää raportointia rajaesteistä. Paras vaihtoehto olisi koontitaulukko ongelmista ja siitä, mitä on tehty, mikä maa on tehnyt mitäkin ja miksi toimenpiteisiin ei ole ryhdytty.
- Uusia rutiineja hallintoon ja selkeitä poliittisia signaaleja virkamiehille.
- Kaikissa maissa pitäisi tulla tavaksi aina EU-direktiivejä täytäntöön pantaessa selvittää mahdolliset uudet rajaesteet ja poistaa ne. Kansalaisille ei voida enää selittää, että heidät yhdessä maassa luokitellaan työkyvyttömiksi, kun taas toisessa maassa heille asetetaan työmarkkinakuntoutus eläkkeensaannin edellytykseksi.

HYVINVOINNIN PUOLUSTUS

Vuoden 2008 finanssikriisistä alkanut maailmantalouden turbulenssi ja meitä ravisteleva akuutti eurooppalainen kamppailu ovat nostaneet esiin huolestuttavan vastakkainasettelun, joka vallitsee etelän ja pohjoisen välillä Euroopassa, Euroopan unionissa ja euroalueen maiden ryhmässä.

Pohjoisessa sääntöjä ja määräyksiä on aina tulkittu tiukemmin ja oikeusvaltioajattelu on ollut ehdottomampaa. Sen vuoksi ei ole ollut yllättävää, että Saksa, Hollanti ja Suomi ovat euromaiden joukossa olleet johtamassa kamppailua, jolla on ajettu tiukempaa talouspolitiikkaa ja voimakkaita toimia Euroopan nostamiseksi kriisistä.

Olemme Pohjoismaissa jo pitkään voineet onnitella itseämme kaikista niistä tutkimuksista ja mittauksista, jotka ovat kertoneet Pohjoismaiden hyvästä menestyksestä. Olipa kyse tietotekniikan käytöstä, korruption vähäisyydestä, elämänlaadusta tai ympäristötietoisuudesta, Pohjoismaat ovat aina kärkijoukossa, usein maailman johtokymmenikössä. Sama koskee myös kilpailukykyä. Hyvä kilpailukyky on erityisen tärkeä viidelle pienelle Pohjoismaalle, joiden hyvinvointi olennaisilta osin rakentuu vapaalle kaupankäynnille ja joiden menestys on paljolti riippuvainen pitkälle kehitettyjen tuotteiden viennistä.

Pohjoismaissa valitsee konsensus pohjoismaisesta hyvinvointimallista. Mikään poliittinen tai muu voima ei kyseenalaista maidemme peruseriaatteita, joihin kuuluu, että yhteiskunnan velvollisuutena on tarjota asukkailleen mahdollisuudet hyvään koulutukseen, kunnolliseen asumiseen, turvattuun eläkkeeseen ja toimivaan hoitoon. Oikeudenmukaisesti jaettu hyvinvointi ja sosiaaliturva eivät kuitenkaan riitä. Pohjoismaiseen malliin kuuluu myös vapaus, jonka vahva yhteiskunta voi taata.

Pohjoismaiseen hyvinvointistrategiaan sisältyy erottamattomasti ajatus siitä, että vapaa demokraattinen yhteiskunta voi toteutua vain, kun kansalaiset eivät koe taloudellisen epävarmuuden aiheuttamaa uhkaa tai pelkoa toimeentulonsa menettämisestä. Pohjoismaissa ei ole luotu vahvaa yhteiskuntaa ainoastaan ja nimenomaan hyvinvoinnin vuoksi, vaan myös siksi, että vahva yhteiskunta antaa ihmisille rohkeutta kokeilla uutta, vaihtaa työtä ja asuinpaikkaa sekä kehittää ja käyttää uutta tekniikkaa.

On syytä muistaa, että kasvu ja talouden kehitys ovat pohjoismaisen mallin ja hyvinvointimme edellytys ja että vaurautemme on yksi talouskasvun edellytyksistä. Laaja-alainen hyvinvointipolitiikka vähentää epätasa-arvoa yhteiskunnassa ja synnyttää yhteenkuuluvuutta. Hyvät koulut, tehokas terveydenhuolto ja sairaanhoito ja hyvä päivähoito antavat myös elinkeinoelämälle sen tarvitsemia resursseja. Hyvin toimiva pohjoismainen hyvinvointijärjestelmä perustuu toimivaan ja elinvoimaiseen talouteen.

Haasteita hyvinvointimallille

- Tehokkuusvaatimuksen ja riittävyysvaatimuksen kohtaaminen. Voidaanko sairaanhoitoa verrata markkinoihin? Johtaako markkinahenkinen sairaanhoito vakuutusyhtiöiden valtaan? Kuka vastaa rokotuksista ja neuvonnasta, jos pohjoismaisesta mallista luovutaan?
- Eläkemenojen kasvu. Pienimpien eläkkeiden taso, kokonaiskustannukset ja verokehitys? Yksityisen kansalaisen vastuu eläkevakuutuksista.
- Väestön ikääntyminen

Puheenjohtajavuoden toimenpiteet

Taloudellisesti rauhattomina aikoina Pohjoismaiden on yhdessä vaalittava vaurauttaan ja hyvinvointimalliaan ja jalostettava sitä tekemällä laajaa yhteistyötä ja ottamalla toisistaan oppia. Hallussamme on todella hyvä tuotemerkki, brändi, ja yhdessä toimien Pohjoismaiden hyvistä käytännöistä, pitäisi voida tehdä mitä parhaita vientitavaraa.

- Brändivientiseminaari
- Eläkeseminaari
- Terveystoimintoseminaari

LIIKENNE JA LOGISTIIKKA – POHJOISMAIDEN KESKEISET ARKTISET KYSYMYKSET

Arktisella alueella koetaan suuria muutoksia. Ilmastonmuutos, jään sulaminen ja luonnonrikkauudet ovat mullistamassa käsityksemme alueesta. Pohjoisten vesien uusia kulkuväyliä tutkitaan aktiivisesti, ja luonnonvarojen hyödyntäminen helpottuu. Uusia kaivoksia avataan ja öljy- ja kaasuesiintymiä kehitetään. Matkailun merkitys kasvaa.

Arktiksesta on tulossa myös poliittisesti tärkeämpi alue. Kaikki Pohjoismaat ovat viime vuosina laatineet arktisia strategioita, ja ulkomaailmakin on yhä kiinnostuneempi alueen kehityksestä. Pohjoismailla on tärkeä rooli tässä poliittisessa kehityksessä.

Ensimmäinen arktinen ympäristöministerikokous pidettiin Rovaniemellä vuonna 1991. Samana vuonna aloitettiin keskustelut entistä kattavamman organisaation perustamisesta koko arktiselle yhteistyölle. Arktinen neuvosto perustettiin vuonna 1996, ja siitä on kehkeytynyt alueen tärkeä yhteistyöfoorumi. Pohjoismailla on vahva asema Arktisessa neuvostossa, koska neuvoston kahdeksasta jäsenmaasta viisi on Pohjoismaita. Meidän on syytä yhdessä jatkaa neuvoston aktiivista tukemista arktisen yhteistyön ensisijaisena organisaationa.

Arktiksen muutokset tuovat suuria mahdollisuuksia. Maidemme on oltava tulevan yhteistyön keskeisiä toimijoita. Meidän on edistettävä kestäväää talouskehitystä, joka hyödyttää maitamme kokonaisuutena ja ottaa huomioon paikallisväestön edut.

Työn hyvänä perustana on Pohjoismaiden ministerineuvoston uusi arktinen yhteistyöohjelma, jonka keskiössä on väestö. Ohjelmaan sisältyy myös toimenpiteitä, joilla helpotetaan ilmastonmuutokseen sopeutumista ja alkupe- räisväestön tarpeiden huomioimista.

Tulevien haasteiden selättämiseksi meidän on panostettava kehitykseen, tutkimukseen, tekniikkaan ja tuotekehitykseen sekä vahvistettava maidemme nykyistä osaamista. Suomen vahvana alueena on esimerkiksi talvimerenkulku ja laivanrakennus. Suomella on niin ikään erityisosaamista alueen matkailusta.

Pohjoisten alueiden ongelmana ovat perinteisesti olleet yhteydet, muun muassa rajat ylittävät liikenneyhteydet. Taloudellisen yhteistyön kasvu edellyttää hyviä liikenneväyliä. Liikenteen toimivuus ja tehokkuus antaa Pohjoismaille vahvan aseman myös liikenteen globaalin kokonaiskuvan muuttuessa.

Pohjoisen ulottuvuuden politiikassa on luotu uusi liikenne- ja logistiikkakumppanuus, jonka sihteeristö on Helsingissä. Pohjoisen ulottuvuuden liikenne- ja logistiikkayhteistyö voi yhdessä Barents-yhteistyön, Arktisen neuvoston työn sekä Pohjoismaiden neuvoston ja Pohjoismaiden ministerineuvoston oman työn kanssa tuottaa merkittäviä synergiaetuja ja konkreettisia tuloksia.

Puheenjohtajamaana Suomi aikoo osaltaan vahvistaa Pohjoismaiden arktista yhteistyötä varsinkin tältä osin. Tavoitteena on alueen talouskehityksen edistäminen ekologisesti kestäväällä tavalla. Aiomme vuonna 2012 edistää sitä, että Pohjoismaiden neuvosto järjestää Barentsin alueen liikenne- ja logistiikka- asioista korkean tason konferenssin Pohjois-Suomessa, Norjan- ja Ruotsin- vastaisella raja-alueella.

MED GEMENSAMMA KRAFTER MOT GRÄNSHINDREN

De nordiska statsministrarna lanserade under sitt möte i Punkaharju år 2007 det s.k. globaliseringsinitiativet, som genomgående mottagits positivt och som under de senaste åren har resulterat i en rad olika samprojekt. I sammanhanget behandlades helt logiskt frågan om medborgarnas rörelsefrihet, och just denna fråga ansågs höra till de primära ärendena.

Frågorna om s.k. gränshinder har efter hand blivit en allt viktigare del av det nordiska samarbetet. Regeringarnas Gränshindersforum, som fick förnyat mandat för ett år sedan, har lagt ned mycket arbete på försöken att lösa de otaliga problem som hör samman med de små och stora divergenserna i den nordiska lagstiftningen. Ur finsk synvinkel är det akuta problemet sjukförsäkringarna. Ett allt större antal finländare som arbetat i Sverige eller Norge och som söker sjukpension beviljas inte en motsvarande pension i Sverige eller Norge utan de beordras söka sig till arbetsmarknadsrehabilitering i Sverige eller Norge. Resultatet är att utkomsten blir ofta beroende av socialbidragen. Enligt pensionsföretagen är redan över 70 procent av fallen motstridiga. Finland borde sträva till att uppnå ett bilateralt avtal med Sverige. Senare kan lösningen utvidgas till att beröra hela Norden.

Det står fullständigt klart att det alltid kommer att finnas gränshinder av olika slag. De uppstår helt enkelt som en följd av att det finns fem eller åtta demokratier, alla med egen nationell, demokratisk lagstiftning. Vi kan inte förutsätta att alla beslut av de fem eller åtta parlamenten är likadana. Det behöver dock inte hindra oss från att med alla medel eftersträva att våra invånare inte så att säga hamnar mellan två stolar, något som i dagens läge förekommer alldeles för ofta.

Vad kan vi göra?

- Parlamentarikerna och framför allt ledamöterna i Nordiska rådet måste konstant stödja och hålla ett öga på utvecklingen. De bör se till att ministerierna och lagberedningen i deras respektive länder tar hänsyn till grannländernas lagstiftning samt att tjänstemännen ges möjligheter att ta fram kreativa lösningar.
- Under Rådets möten behövs konkretare och tydligare rapportering, helst i form av sammanställningar i tabellform av alla problem: vad som gjorts, vilket land som gjort vad och – ifall åtgärder inte vidtagits – orsakerna till detta.
- Det behövs nya rutiner i förvaltningen. Det förutsätter för sin del att tjänstemännen får tydliga politiska signaler.
- I alla länder bör det bli en vana att det i anslutning till implementeringen av EU-direktiv företas en utredning av huruvida de leder till nya gränshinder, och i så fall hur de ska elimineras. Det går bara inte längre att förklara för medborgarna att de i ett land klassas som icke arbetsföra invalider medan de i ett annat land måste genomgå arbetsmarknadsrehabilitering för att få pensioneras.

FÖRSVAR FÖR VÄLFÄRDEN

Den aktuella turbulensen i världsekonomin, med ursprung i den finansiella krisen år 2008, samt de akuta europeiska skuldproblemen där också vi är inblandade, har gett upphov till oroväckande motsättningar mellan söder och norr i Europa, i Europeiska unionen och gruppen av euroländer.

I norr har regler och bestämmelser alltid tolkats striktare, och vårt rättsstats-tänkande har länge inarbetats. Därför är det ingen överraskning att Tyskland, Nederländerna och Finland av euroländerna har gått i ledningen för strävandena att få till stånd stramare ekonomipolitik och kraftfulla åtgärder för att lyfta Europa ur dess kris.

Vi i Norden har redan länge brukat berömma oss själva för alla de undersökningar och mätningar som har visat de nordiska ländernas goda framgångar. Oavsett om det gäller bruket av datateknik, bristen på korruption, livskvalitet eller miljömedvetenhet, så ligger Norden alltid i tätklungan, ofta bland tio-i-topp på världsnivå. Detsamma gäller förstås också konkurrenskraften. Det här är särskilt viktigt för de fem små nordiska länderna, där välståndet till väsentliga delar baseras på fri handel och där framgångarna i hög grad beror på export av avancerade produkter.

I de nordiska länderna råder konsensus om vår nordiska välfärdsmodell. Det finns inga politiska eller övriga krafter som ifrågasätter våra grundprinciper, som bl.a. går ut på att det är samhällets skyldighet att ge invånarna möjligheter till god utbildning, hyggligt boende, tryggad pension och fungerande omsorger. Men det räcker inte med rättvist fördelad välfärd och social trygghet. Vi måste komma ihåg att den nordiska modellen också innefattar den frihet som ett starkt samhälle garanterar oss.

En oskiljaktig del av den nordiska välfärdsstrategin är tänkesättet att ett fritt demokratiskt samhälle bara kan förverkligas om medborgarna slipper uppleva hotet av ekonomisk osäkerhet och inte behöver frukta förlust av sin utkomst. I Norden har vi inte byggt upp vårt starka samhälle enbart och uttryckligen för välfärdens skull, utan även för att ett starkt samhälle ger människorna mod att ge sig in på nya saker, våga byta jobb och boplat, utveckla och utnyttja ny teknologi.

Vi måste minnas att tillväxt och ekonomisk utveckling är vår nordiska modell och en grundförutsättning för vårt välstånd, men också att detta välstånd är en av betingelserna för vår ekonomiska tillväxt. Den allmänt omfattade välfärdspolitik minskar ojämlikheten i samhället och stärker gemenskapen. Bra skolor, effektiv hälso- och sjukvård samt bra dagvård bereder också de resurser som näringslivet behöver. Ett väl fungerande nordiskt välfärdssystem baseras på fungerande och livskraftig ekonomi.

Utmaningar för välfärdsmodellen

- Hur skall man möta effektivitetskravet och tillräcklighetskravet? Kan sjukvård jämföras med marknadsföring? Leder en sjukvård som byggs upp enligt marknadsföringsprinciper till att försäkringsbolagen får dominerande makt? Vilka instanser tar hand om vaccinerings- och hälsorådgivning om vi frångår den nordiska modellen?
- De ständigt ökande pensionskostnaderna. De lägre pensionernas nivå, helhetskostnaderna och utvecklingen av beskattningen. Den enskilda medborgarens ansvar för pensionsförsäkringarna.
- Befolkningens tilltagande livslängd.

Åtgärderna under ordförandeskapsåret

Under ekonomiskt oroliga tider bör de nordiska länderna tillsammans ta vara på sitt välstånd och välfärdsmodellen; den behöver raffinerats med omfattande samarbete och genom att vi lär av varandra. Vi bör inse att vi besitter ett verkligt bra varumärke, ett ”brand”, och att vi genom att samarbeta bör kunna prestera exempel, ”best practices”, som kan vara exportartiklar av allra ädlaste märke.

- Seminarium om exporten av våra varumärken (”brands”)
- Seminarium om pensionerna
- Seminarium om hälso- och sjukvården

TRANSPORT OCH LOGISTIK - CENTRALA FRÅGOR FÖR NORDEN I ARKTIS

Det arktiska området är under stark omvandling. Klimatförändringarna, den smältande isen och naturrikedomarna gör att en helt ny bild av området nu träder fram. Nya farleder i de nordliga vattnen utforskas aktivt och naturresurserna blir allt mera tillgängliga. Nya gruvor öppnas och olje- och gasfyndigheter utvecklas. Turismens betydelse ökar.

Politiskt håller Arktis på att bli en allt viktigare region. Alla nordiska stater har under de senaste åren utformat arktiska strategier. Omvärlden visar också ett allt större intresse för utvecklingen i området. Norden har haft en viktig roll i denna politiska utveckling.

Det första arktiska miljöministermötet hölls i Rovaniemi 1991, och samma år inleddes också diskussionerna om en mera heltäckande organisation för hela det arktiska samarbetet. Arktiska rådet upprättades 1996 och har efter hand utvecklats till ett viktigt forum för samarbetet i området. De nordiska länderna, fem av åtta medlemmar, har en stark roll i Arktiska rådet. Det är viktigt att vi tillsammans fortsätter att aktivt backa upp rådet som den primära organisationen för arktiskt samarbete.

Förändringarna i Arktis innebär stora möjligheter. Våra länder ska vara centrala aktörer i det framtida samarbetet. Vi ska bidra till en bärkraftig ekonomisk utveckling som gynnar våra länder i sin helhet, och beaktar den lokala befolkningens intressen.

Nordiska ministerrådets nya arktiska samarbetsprogram, som sätter befolkningen i centrum, utgör en god grund för arbetet. I programmet ingår också åtgärder för att underlätta anpassningen till klimatförändringarna, och för att uppmärksamma ursprungsbefolkningens behov.

För att klara framtidens utmaningar måste vi satsa på utbildning, forskning, teknologi och produktutveckling, och stärka den kompetens vi redan har i våra respektive länder. Ett starkt område för Finland är till exempel vinter sjöfart och skeppsbyggnad. Finland har också specialkunnande när det gäller turismen i området.

Ett problem i våra nordliga områden är traditionellt kommunikationerna och transportförbindelserna över gränserna. Ett uppsving i det ekonomiska samarbetet ställer nya krav på goda transportleder. Fungerande och effektiva transporter ger också Norden en stark position när det globala transportmönstret förändras.

Inom den Nordliga Dimensionens politik (ND) har ett nytt partnerskap för transport och logistik etablerats. Sekretariatet för detta samarbete finns i Helsingfors. ND transport- och logistiksamarbetet kan tillsammans med insatser inom såväl Barentssamarbetet som Arktiska rådet och i kombination med Nordiska rådets och ministerrådets eget arbete ge betydelsefulla synergiefekter och konkreta resultat.

Det finska ordförandeskapet vill verka för att under det kommande året stärka de nordiska ländernas position särskilt inom denna del av det arktiska samarbetet. Målet är att främja den ekonomiska utvecklingen i området på ett sätt som är ekologiskt hållbart. Under 2012 vill vi verka för att Nordiska rådet ordnar en konferens på hög nivå om transport och logistikfrågor i Barentsområdet, och att konferensen hålls i norra Finland, i gränsområdet mot Norge och Sverige.

WORKING TOGETHER TO DISMANTLE BORDER IMPEDIMENTS

At a meeting in Punkaharju in 2007, the Prime Ministers of the Nordic countries presented a globalisation initiative outlining a series of challenges and opportunities for the Nordic countries brought about by globalisation. As the free mobility of citizens has long been a source of pride for the Nordic countries, the so-called border impediment questions have been brought to the core of the cooperation between the five Nordic countries and three self-governing areas.

Dealing with these issues the governments' Border Impediments Forum had its mandate renewed a year ago and has gone to a lot of trouble in its efforts to resolve the innumerable problems that are associated with big and small differences between legislation in different Nordic countries.

For Finland an acute problem is the question of disability pensions. An ever increasing number of Finns that have been employed in Sweden or Norway and are forced to go on a disability pension are not eligible for a similar pension in Sweden or Norway but are instead forced to undergo a process of labour market rehabilitation. The final outcome is often that the person's livelihood depends on social assistance payments. According to pension insurance companies, already over 70 per cent of cases are contested. To solve the problem a bilateral agreement between Finland and Sweden should be sought in the first place and the outcome could then be extended to cover all the Nordic countries.

As long as there will be five or eight independent democracies and separate legislative systems there shall also be differences in legislation and, most likely, a number of border impediments. However, this does not mean we should accept that the citizens of Nordic countries have to pay the price.

The solution

- Parliamentarians in the respective Nordic countries should at all times follow legislation and make sure that the legislative processes take into consideration the legislation in the neighbouring Nordic countries thereby avoiding new border impediments from arising. This should also be made clear to the civil servants in charge of drafting new legislation. New ways of innovative solutions in coordinating legislation should be looked into.
- In the Nordic Council sessions more concrete reporting on the border impediments should be available to the legislators. The best option would be a chart of the existing impediments. It would explain what has been done in the individual countries, but also what has not been done yet and why.
- When new EU legislation is implemented, it should be made sure that this will not give rise to new border impediments and we should actively seek ways of getting rid of the existing ones. It is not an option to tell citizens of

our countries that they are unfit for work in one country but in another their pension will be subject to labour market rehabilitation.

IN DEFENCE OF WELFARE

The turbulence in the world economy that began with the 2008 financial crisis and the acute European convulsions that are currently shaking us have highlighted the worrying dichotomy that exists between South and North in Europe, the European Union and the Eurozone countries.

In the North, rules and regulations have always been interpreted more strictly and the attitude towards the rule of law has been more absolute. Therefore, it has hardly been surprising that Germany, the Netherlands and Finland have been in the forefront among the Eurozone countries in demanding a stricter economic policy and vigorous measures to lift Europe out of crisis.

For a long time, we in the Nordic region have been able to congratulate ourselves on all the studies and surveys that have illustrated how successful our countries have been. Whether it relates to the use of information technology, low level of corruption, quality of life or environmental awareness, the Nordic countries are always among the leaders, often among the top ten in the world. The same applies to competitiveness. We have built our prosperity to a considerable degree on free trade and export of highly advanced products.

A consensus on the Nordic welfare model prevails here in our region. No political or other force questions the basic principles, according to which the society has an obligation to guarantee everyone equal opportunities to a good education, adequate housing standards, pensions and a quality healthcare. However, a fair sharing of prosperity and social security are not enough on their own. The Nordic model additionally includes the freedom that a strong society can guarantee.

The idea that a free democratic society can become a reality only when citizens no longer feel the threat of economic uncertainty or fear of losing their income is an inseparable part of the Nordic welfare model. In the Nordic region we have built strong societies, not only explicitly for the sake of welfare, but also because a strong society will provide those with innovative ideas the perfect platform to develop their ideas and capabilities further and the possibility to pursue their fortunes in another location without having to be afraid of losing their livelihoods.

It should be kept in mind that growth and economic development are the very basic tenets for our Nordic model and our wellbeing, but also that our prosperity is a prerequisite for economic growth. A broadly-based welfare policy reduces inequality in society and creates a sense of common affinity. Good schools, effective healthcare and medical treatment as well as quality

day-care services give also the industry and commerce the resources it needs. An effective Nordic welfare system is founded on a dynamic and innovative economy.

Some challenges to the welfare model

- How can we meet both the efficiency requirement and the sufficiency requirement?
- Can we let the markets determine how healthcare services are produced?
- Will a healthcare system determined purely by the markets only lead to an increase in the power of insurance companies? Who is going to be responsible for vaccinations and healthcare advice if we renounce the Nordic model?
- Rising pension costs; the level of the lowest pensions, the overall costs and the development in taxation
- The responsibility for pension insurances of private citizens
- Ageing population

Focal points during the chairmanship

In economically turbulent times, the Nordic countries must together protect their prosperity and their welfare model and refine it through broad cooperation and by learning from one another. We have an excellent brand, and by following together our Nordic best practices we should be able to create the best of export products. The following are some concrete measures for strengthening the message.

- Brand export seminar (viz. globalisation projects)
- Pensions seminar
- Healthcare seminar

(The Norwegian Presidency of the Council of Ministers as a good opportunity for cooperation)

TRANSPORT AND LOGISTICS – THE NORDIC COUNTRIES' KEY ARCTIC QUESTIONS

The Arctic region is in the throes of major changes. Climate change, melting ice and natural riches are turning our conception of the region on its head. New navigation channels in northern waters are being actively explored, and tapping into natural resources is becoming easier. New mines are being opened and oil and gas deposits developed. The importance of tourism is growing.

The Arctic is also becoming an increasingly important region in political terms. All of the Nordic countries have drafted Arctic strategies in recent years, and also further afield there is a growing interest in the region's development. The Nordic countries have an important role in this political development.

The first Arctic conference of environment ministers was held in Rovaniemi in 1991. The same year saw the beginning of discussions aimed at setting up a more comprehensive organisation for the full spectrum of Arctic cooperation. The Arctic Council was established in 1996 and has since evolved into a major forum for cooperation in the region. The Nordic countries have an important status within the Arctic Council, because they represent five of the Council's membership of eight. We should work together to continue to give the Arctic Council our active support as the foremost organisation for Arctic cooperation.

Changes in the Arctic bring about great opportunities. Our countries must be key actors in future Arctic cooperation. We must promote sustainable economic development, which will benefit our societies as a whole and take the interests of the local people into account.

A good foundation for this work is the Nordic Council of Ministers' new Arctic Cooperation Programme, in which the people of the region take the centre stage. The programme also includes measures to facilitate adjustment to climate change and take the needs of the indigenous people into account.

To be able to tackle the future challenges, we must invest in research and development. We must continue to be innovative and develop cutting edge technologies and products. Winter navigation and shipbuilding are just a few of Finland's strengths. Finland also has special know-how in tourism in the region.

Connections, including cross-border ones, have traditionally been a challenge in the Northern regions. Efficient and reliable transport links are a necessary precondition to expanding economic cooperation. They will guarantee the Nordic countries a strong position also in the future as the overall global patterns of transport change.

Within the Northern Dimension policy – a cooperation framework between EU, Nordic Countries and Russia – a new transport and logistics partnership with a secretariat based in Helsinki has been established. The partnership can, together with Barents cooperation, Arctic Council as well as the Nordic Council's and the Nordic Council of Ministers' own efforts, yield important synergy benefits and concrete results.

Finland's intention during our stint in the Presidency is to help strengthen the Nordic countries' Arctic cooperation especially in this respect. The goal is to promote economic development in the region in a way that is ecologically sustainable. Our intention for 2012 is to promote the idea of the Nordic Council arranging a high-level conference dealing with transport- and logistics-related matters in the Barents region. The conference should take place in northern Finland, close to the borders with Norway and Sweden.

Pohjoismaiden neuvosto on Pohjoismaiden parlamenttien ja hallitusten välinen yhteistyöelin. Neuvostossa on 87 valittua jäsentä sekä hallitusten edustajia, ja se tekee aloitteita ja suosituksia sekä seuraa suositusten toteuttamista ja vauhdittaa pohjoismaista yhteistyötä.

Vuoden kestävä puheenjohtajuus kiertää Pohjoismaiden välillä. Vuoden 2012 presidentti on kansanedustaja Kimmo Sasi ja varapresidentti kansanedustaja Silvia Modig.

Pohjoismaiden neuvoston Suomen valtuuskunta
FI-00102 Eduskunta
Puhelin: + 358 9 4321
Faksi: + 358 9 432 3529
S-posti: int.dep@eduskunta.fi
www.eduskunta.fi

Nordiska rådet är ett samarbetsorgan för parlamenten och regeringarna i de nordiska länderna. Rådet har sammanlagt 87 valda medlemmar samt regeringsmedlemmar. Rådet kommer med förslag och avger rekommendationer samt bevakar rekommendationernas förverkligande och ger fart åt det nordiska samarbetet.

Ordförandeskapet som pågår ett år roterar mellan de nordiska länderna. År 2012 är rådets president riksdagsman Kimmo Sasi och vice president riksdagsledamot Silvia Modig.

Finlands delegation i Nordiska rådet
FI-00102 RIKSDAGEN
Telefon: + 358 9 4321
Fax: + 358 9 432 3529
E-post: int.dep@riksdagen.fi
www.riksdagen.fi

The Nordic Council is an organisation for Parliamentary cooperation between the Nordic countries. The Council consists of 87 elected members from the five Nordic countries and the three self-governing areas. It launches initiatives and issues recommendations and follows-up the Governments' actions regarding the recommendations.

The rotating chairmanship of the Council will last 12 months and rotates between the five Nordic countries. President of the Nordic Council for 2012 is Mr. Kimmo Sasi and the Vice-president is Ms. Silvia Modig.

Finnish delegation to the Nordic Council
FI-00102 Eduskunta
Tel: +358 9 4321
Email: int.dep@parliament.fi
www.parliament.fi

norden